בידור רב סעדיה גאון Found In סידור רב סעדיה גאון

Source 1

ויסבו דישתו.— וכן דרך הקידוש של כל הג בשינוי מקום שם ההג ההוא חוץ מן "חג ההשמדה" בלבד שאין אומרים בו שהחינו.

Translation: They should sit and drink-this is the manner in which Kiddish is performed on every holiday except that the reference to the name of the holiday is changed. Only on "the Holiday Of Destruction" do we omit the recital of the Bracha of She'Hecheyanu after reciting Kiddush.

Source 2

כתר שם טוב' חלק ג', דף 307

הגאון רב סעדיה בסדורו (תוצאת מקיצי נרדמים ירושלם תש"א) רף קל"ה מכנה יום ז' של פסח בשם ירושלם ההשמרה" שאין אומרים בו שהחיינו א).

א) משום שביום זה הקב"ה השמיד והאכיד פרעה וחילו בים ושם מתאים נתן לו.

Translation: R. Sa'Adiya Gaon in his Siddur page 135 nicknames the seventh day of Pesach as: The Day Of Destruction" upon which we do not recite the Bracha of She'Hecheyanu after reciting Kiddush. Source 3

ָהָא שַׁהָּא הָכָא לִישְׁנָא בְּאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל הָא שַׁהָּא עַבְדֵי לִישְׁנָא בְּנֵי חַאהִי בַּל דְּכָבִין יֵיתִי וָיֵיכוּל בַּל דְּצָרִיךְ יֵיתֵי וִיפַפַּח

Source 4

פירוש האבודרהם

וכן היו עושים המלריים לישראל י כתב רכ מתתיה מה שנהגו לומר כל דכפין ייתי ויכול כך היה מכהג אבות שהיו מגכיהין שולחכותם ולא היו סוגרין דלתותיהם והיו אומרים ככה כדי שיכאו ישראל העניים לפניהם לאכול ולקבל שכר היו עושים זה י ועכשיו שכהגו שכני גוים יותר משכני ישראל מפרנסין אותם בתחלה קודם כדי שלא יחזרו על הפתחי' ואחר כך מגכיהין את השלחן ואומרים כמכחג ראשונים ע"כ י ואומרים במם' תענית רב הוכא כי הוה אכיל פתח ואמר הכי כל דכפין ייתי ויכול י

Translation: R. Masiya wrote that the custom of saying: all who need should come in and eat before beginning the Seder dates back to our early forefathers who would raise their dining tables, would not close the doors to their homes and would say those words so that any poor Jews could enter to join their Seders and they would receive a heavenly reward for doing so. Now that they have to be concerned about their

^{1.} Rabbi Shem Tov Gaughin, Head of the Sephardic Jewish community in London England in the early 20th Century.

non-Jewish neighbors, the community provides for the poor in advance so that the poor do not have to go door to door to find a home in which to join a Seder. Nevertheless, they still lift their tables and issue the invitation. We also find in Maseches Taanis that R. Huna before eating his meals would similarly open his doors and invite the poor to join him.

Source 5

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל הלילות אין אנו מטבלין והלילה הזה מטבלין שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה והלילה הזה כלו מצה שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות והלילה הזה מרורים שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין והלילה הזה מסובין.

Source 6

עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ייי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטריה ואלו לא גאל המקבה את אבותינו ממצרים כבר אנו בנינו ובני בנינו משועבדין היינו לפרעה במצרים ולא את אבותינו בלבד / גאל המקבה אלא אף אותנו גאל שנא ואותנו הוציא משם כנגד ארבעה בנים דברה תורה

Source 6

הגדה–בכל־דור ודור חיב אדם לראות את־עצמו, כאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר: בעבור זה עשה ה' לי, בצאתי ממצרים. לא את־אבותינו בלבד, גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמהם, שנאמר: ואותנו הוציא משם, למען הביא אתנו, לתת לנו את־הארץ אשר נשבע לאבתינו.

Source 7

לוחצים אותם ויוציאנו ייי אלהינו ממצרים לא על ידי המלאך לא על ידי החקה השרף לא על ידי השליח לא על ידי הדבר אלא הקבה בעצמו ביד חזקה זה

Source 8

המסירה: Philadelphia, Center for Advanced Judaic Studies, Halper, 211

```
<שו' 221> "ויוציאינו י'י ממצרים".
<שו' 222> לא על ידי מלאך.
<שו' 223> לא על ידי שרף.
<שו' 224> לא על ידי שליח.
```

<שו' 226> אלא הקב'ה בעצמו.

(גרסה) | המסירה: Oxford, Corpus Christi College Library, 133

```
<שו' 221> "ויוציאנו י'י ממצרים".
<שו' 222> לא על ידי מלאך.
<שו' 223> ולא על ידי שרף.
<שו' 224> ולא על ידי שליח.
<שו' 224> אלא הקדוש-ברוך-הוא בכבודו ובעצמו.
```

(גרסה) | המסירה: Oxford, Bodleian Library, 1096

```
    <שו' 221> (א על ידי המלאך.
    <שו' 222> לא על ידי המלאך.
    <שו' 223> לא על ידי השרף.
    <שו' 224> לא על ידי השליח.
    <שו' 225> לא על ידי הדבר.
    <שו' 225> לא על ידי הדבר.
    <שו' 225> אלא הקב'ה בעצמו.
```

(גרסה) | המסירה: Oxford, Bodleian Library, d.51 (2742), 45-48

```
<שו' 221> "ויוציאנו ייי ממצרים".

<שו' 222> לא על ידי מלאך.

<שו' 223> לא על ידי שרף.

<שו' 224> לא על ידי שליח.

<שו' 225> לא על ידי הדיבר.

<שו' 226> אלא הקב'ה בכבודו.
```

Source 9

מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן דבר אחר ביד חזקה שתים ובזרוע נטויה שתים ובמורא גדול שתים באותות שתים ובמופתים שתים אלו עשר מכות שהביא המקבה על המצרים במצרים ואלו הן דם צפרדע כנים ערוב דבר שחין ברד ארבה חשך מכת בכורות ר יהודה היה נותן בהן סימן

לצך עדש באחב

רבן גמליאל אומר כל שלא אמר שלשה / דברים אילו. בפסח לא יצא ידי חובתו פסח מצה ומרורים פסח שעשו אבותינו בזמן שהמקדש קיים על שום

Source 10

מה על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים שנא וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך ובכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא משם / לפיכך אנו חייבין להודות להלל לשבח לפאר למי שעשה לנו

Source 11

וכשהגיע ראש החבורה לגאל ישראל ושתו, יטלו ידיהם ויברכו על נטילת ידים ויקח בידו ככר יחצי ויברך המוציא, ואם היה ליל שבת יברך על שתי ככרות והצי, ויחלק להם ולא יאכלו ולא ידברו אלא כל אחד מהם יחזיק את הפרוסה בידו עד שיברך המברך אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה ויטבלו במלח ויאכלו. אח"כ

Translation: After the head of the group that is eating together at the Seder reaches the Bracha of Ga'Al Yisroel and the second cup of wine has been consumed, those present wash their hands and recite the Bracha of Al Netilas Yadayim. The leader should then take a whole Matzoh and a broken Matzoh in his hand and he should recite the Bracha of Ha'Motzei. But if the Seder falls on Shabbos, he should take two whole Matzos and the broken Matzoh and then recite the Bracha of Ha'Motzei. He should divide the Matzos among those present. Each should hold the piece of Matzoh in his hand and not eat it nor speak until the leader recites the additional Bracha of Al Achilas Matzoh. They should then dip the Matzoh in salt and eat it.

Source 12

ויסבו וישתו. וכשהוא אומר מצה זה ירים מצה אחת, וכן כשאומר מרורים אלו ירים את החסא או מה שיש שם ממינו. ורבים בספור הגאולה מוסיפים האלה בארבעה מקומות. פרי הגפן: אומרים ברא יין עסיס ברכה ארוכה וחתימתה ב' א' ה' המלך המרומם לבדו פרי הגפן. וזה אסור לומר ואם אמרוהו בטל את הסדר הקבוע. אבל ג' האתרים שמותר לאמרם הנה אחד מהם התרחבה בקדוש והיא שאומרים

Translation: They should recline and drink. When he says: Matzoh Zu he should raise one piece of Matzoh and when he says Marrorim Eilu he should raise the vegetable that he plans to eat as Marror. Many of our brethren add four texts to the Haggadah at four points of the Seder. The first additional text is an extension of the Bracha of Boreh Pri Ha'Gafen by adding: who created flavorful wine; a long Bracha which ends with the words: Ha'Melech Ha'Miromam Livado Boreh Pri Ha'Gafen. This is an improper addition and if he recites the Bracha he has invalidated his Seder but adding any of the other three texts is permitted. One of them represents a Piyut that is added to Kiddush.

Source 13

בָּרוּף אַתָּה ייָי אֱלֹהֵינוּ מֵלֵךְ / הָעוֹלַם אַשֶר קדשנו מְכָּל עָם ורוממנו מכל לשון בַּחַר בָּנוּ וַיְגַדְּלֵנוּ רצה בנו ניפארנו אֶרֶץ חֶמְּדָה הְנָחִיל אוֹתָנוּ תַרוּמָה הַבְּדִילֵנוּ מִכֵּל גוי פגלל אַבוֹת שעשוּ אַת רְצוֹנוֹ קידָשׁ אָת שָמוֹ בַּעוֹלַם כִּוּלוֹ וָאֵין חֲקֵר לְנָפְלָאוֹתָיוּ גבורות רבות עשה למענהו כַּרָם הַמְּדָה נַטַע שַעַשוּעִים עַיַת קדושים אוֹתַנוּ קָרָא רָאשִית לְקָחָם מְכָּל גוֹנֵי הָאַרְצוֹת וַיָּקָרָאָם סְגַלָּה לְשָׁמוֹ שַהַם מִשוּלִים בָּצָבָא מָרוֹם וּמִכוֹנְנִים בְּכוֹכְבֵי הָרָקִיצִּ

Source 14

תגבשות נוסח התפילה במזרח ובמערב, כרך ראשון, דף 239 מאת נפתלי וידר

i

הברכה נשתמרה בכתב־יד אוכספורד מספר 2738/5 = MS. Heb. f. 36 = 2738/5 ק"ח ב' ע"ח ב' הברכה נשתמרה מכיל ברכת המזון בצורה מפוייטת לשבת, לר"ח ולחגוכה. בין שני האחרונים נשארו שני עמודים חלקים ומלאם סופר אחר בברכה שלנו. כה"י קרוע קצת בצידו הימני והשלמתי את האותיות.

הלשון קלת-הבנה היא²¹ וחוט של פשטות קדומה מחוח עליה. אשר לתכנה, כבר רמזנו שלפנינו "שיר"-היין הראשון בספרותנו, הרבה קודם לתקופת ספרד, וכל אותן הסגולות, שמנו פייטני כל הדורות ביין, מצויות גם בכרכתנו: משמח לב, מצהיל פנים, מנחם אבלים, משכיח את העוני ומרפא את התולים.

Translation: The Bracha of Asher Bara Yayin Asis was preserved in a handwritten manuscript known as Oxford MS Heb. f. 36=2738/5 p. 78b. This manuscript includes Birkas Hamazone with poetic additions meant to be recited on Shabbos, Rosh Chodesh and Chanukah. Between the last two pages of the manuscript are found two additional pages that were filled by a copyist with the Bracha that we are discussing. The manuscript is slightly torn on its side and I provided the letters that were missing.

The wording is simple to understand and unsophisticated. Its content, as we have already observed, represents one of the earliest drinking songs in our literature. Composed well before the Golden Age of Spain, this Bracha includes a description of the benefits that are derived from drinking wine that other poets later portrayed in their drinking songs; the joy that it brings to the heart, the glow that it brings to one's face, the comfort it delivers to mourners, the cure it provides to the sick and the salve that it spreads on our sorrows.

[ע״ח ב׳] בשם יי נעשה ונצליח

בָּרוּךְּ אַתָּה יִיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶּךְּ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא יִין עָסִיס וְתִירוֹשׁ טוֹב²² מֵעֲצִי גְּפָנִים וְהוּא עָרֵיב [לַ] בָּפֶשׁ וְטוֹב לָאָדָם וּמְשַׁמֵחַ לֵב [וּ]מֵצְהִיל פָּנִים²³ וְהוּא תַנְחוּמִין [ל]אֲבֵלִים²⁴ וּמָרֵי נֶפֶשׁ יִשְׁכְּחוּ רִישְׁן²⁵ [וֹ]הוּא רְפוּאָה לְכָל שׁוֹתִיו]²⁶ לְמִי שֻׁיִּשְׁמֶנוּ בְטַעֵם וּכְדַעַת, הוּא שַׂמְתַת לֵיכָב שָׁשׁוֹן וְרוֹב גִילָה לְשׁוֹתִין אוֹתוֹ. הוּא אֱלֹהָינוּ יִיצַרוֹ מֵאַוּ

ַןלְןהָתְעַנָג בָּמַעֲשִׁים כּוֹנְנוּ מֵראשׁ,²⁷

שַׁכַּל שׁוֹחַיו יָבַרָכוּ לַאֵל וִישַׁבָּחוּ

יוֹצֵר בִּינָה הַמֵּכִין מַצְרַנֵּי תָבֵל²⁸ וְיָצֵר לְמְתוּקֵי אָרֶץ. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר [בְּרָא]²⁹ לְמְתוּקֵי אָרֶץ. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר [בְּרָא]²⁹ [ע"ט א"]

הְצְנָכִים לְהַשְׁבִּיעַ נָפֶשׁ רְצִיכָה

וּלְמֵלֵּא נֶפֶשׁ שׁוֹקֵיקָה...³⁰ שׁוֹתִיוּ

יִשְּׁמֵח לְבּוֹ עֵל פְּרִי מֵצְשָּׁיוּ. יְבָרְכוּ

לְבוֹרְאֵהוּ בָּרוּךְ אֲתָּה יִיָ הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹ[מָם]

לְבוּוֹ הָאֵל הַקַּרוֹשׁ³¹ בּוֹרֵא פְּרִי הַגַּפָּן.

Translation: Baruch Ata Hashem . . who created fine and flavorful wine, produced from grapes grown on vines, pleasant to the soul, a gift to mankind, bringing joy to the heart, a glow to the face and comfort to mourners. To those with heavy hearts, it provides relief and a cure to all who drink it. He who knows its taste imbibes it with pleasure. It brings joy to the heart and glee to those who drink it. He is the G-d who created wine during the Seven Days Of Creation to provide man with the means to celebrate man's achievements. All those who partake of it, bless G-d and praise He who gave understanding to Man to create special foods and He who embedded into the land the process by which the ingredients that can be converted into delicious foods can be grown. He is our G-d who created the method of producing wine from grapes, a drink that satisfies a hungry and yearning soul . . . those who drink wine bring joy to the heart of He who created this beverage and bless He for doing so. Baruch Ata Hashem . . . the King on high who alone is the Holy G-d, the creator of the fruit of the vine.